

Budečské rozhledy

Příležitostný list občanů Zákolan, Trněného Újezdu a Kovár

říjen 2012 . číslo 23

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

když jsme pro Vás na konci léta začali připravovat další číslo Budečských rozhledů, shodli jsme se na tom, že tentokrát by bylo dobré články prvních dvou stran ladit do jednoho tématu. Pro toto číslo jsme zvolili velmi aktuální pozemkové úpravy a vše, co s nimi souvisí. Podle ohlasů, které máme od Vás čtenáři, patří mezi nejčtenější reportáže z akcí, které se v naší obci a jejím okolí udály. Přesto nám připadá, že každé číslo by mělo mít ještě něco navíc, klade-li si za cíl nejen „pobavit“, ale přinést i nové informace, nový pohled na to, co se nás všech bezprostředně týká, eventuálně rozšířit obzory. Posuďte tedy, jak se nám to u tohoto podzimního čísla povedlo.

Přinášíme Vám rozhovor s panem Kalou, starostou Libochoviček. Pohledem kousek za hranice naší obce zjistíte, jak se žije našim sousedům. V Libochovičkách se povedlo jejím obyvatelům realizovat nový projekt. Nejen o něm si můžete přečíst na stranách jedna a dvě.

Na druhé straně je uveřejněn článek o pozemkových úpravách, tedy téma, které se nás všech, kteří tady žijeme, bezprostředně týká.

Dále je na druhé straně článek pana Linharta o novém značení cest, tedy iniciativě, která vzešla přímo z libochovičského projektu nově vysázených alejí. K tomuto tématu jsme jako jakýsi „bonus“ nechali zpracovat a vytisknout na zvláštní příloze mapu, kde jsou schematicky vyznačeny nové turistické trasy v našem regionu. Doufáme, že Vám budou dobře a třeba i dlouhodobě sloužit.

Další dvě strany jsou pak věnovány obvyklým tématům a příspěvkům. Uvnitř listu si můžete například přečíst o tom, co je nového v naší místní škole a škole, jak tam prožili začátek školního roku a co je v průběhu následujících deseti měsíců čeká. Jako ohlednutí za právě prožitým létem je uveřejněn článek o již tradičním letním prázdninovým pobytu dětí v Podhohli. Letošním tématem byly skřítkové, hobiti a elfové. To, jak se tohoto tématu děti i jejich dospělý doprovod zhostili, se můžete podívat i na otištěné fotografie.

Dalším tématem, pro toto podzimní číslo asi nejpřitačlivějším, jsou Svatováclavské slavnosti. Za ty roky, po které se konají, jsme měli všichni možnost sledovat, jak se malá akce, která vznikla v podstatě „na koleni“ za příspěví pár nadšenců, postupně rozrůstá a posouvá. Takže pro letošní rok bylo již třeba například slavnosti rozložit z Budče do parku a zajistit parkování pro všechny ty přespolní, kteří již tradičně míří na konci září k nám. Jak se celý den vyvíjel jste měli možnost všichni zjistit svou účastí, jako připomínku pak otiiskujeme dvě fotografie a krátký text.

No a poslední strana je stejně jako ve všech minulých číslech věnována obecním informacím. Tedy ve zkratce všemu, co se na obci událo nebo chystá.

Na závěr dovolte, abych jako vždy za celou redakci Budečských rozhledů popřála do posledního čtvrtletí pohodu, dobrou náladu a úspěšné zakončení celého roku 2012.

■ Kristína Langerová

V průběhu srpna jsme v Zákolanech mohli potkávat absolventy krajinářského výtvarného kurzu, který pro amatérské výtvarníky uspořádala Národní galerie. Jejich díla byla inspirována okolní krajinou, která učarovala mnoha generacím českých umělců. ■ Foto: Marcela Drapáková

Rozhovor se starostou Janem Kalou

Obec Libochovičky dokončila v předešlém roce pozemkové úpravy, které se v současné době chýlí k závěru i v Zákolanech. Pozemkové úpravy mimo jiné umožnily obnovu původních cest a výsadbu zeleně v krajině a obec Libochovičky už své záměry stihla za vydatného příspěví svých obyvatel i zrealizovat. Poprosili jsme proto pana starostu Jana Kalu, aby nám odpověděl na několik otázek souvisejících nejen s krajinou kolem Budče a Okoře, ale také s jeho zkušeností z práce starosty.

Jak dlouho jste starostou obce Libochovičky?

Starostou Libochoviček jsem 4 roky. Stal jsem se jím ze dne na den, kdy nás bývalý starosta všechny postavil před hotovou věc a složil mandát bez předchozího varování. Nebyla to lehká situace, mám svou práci, rodinu a nebyl jsem vůbec připraven roli starosty přijmout. Ale nikdo jiný nebyl, tak jsem to vzít nakonec musel. Na druhou stranu to беру jako čest, protože nejsem původně z Libochoviček. Do Libochoviček jsem se přestěhoval z Kralup nad Vltavou v roce 2000. Za tu dobu mi místní krajina i lidé přirostli k srdci, takže pokud byste se mě zeptali, kde je můj domov, tak už to jsou určité Libochovičky. S manželkou jsme za jedno, že dům v Libochovičkách je náš první a také poslední a že v Libochovičkách už zůstaneme do konce života.

Proč jste si vybral právě Libochovičky?

Hledal jsem asi rok krásné místo, v přírodě, s historií, jednoduše dům s duší. Máme rádi zvířata a chceme, aby naše děti se zvířaty vyrůstaly. Náš dům nám skýtá dostatek prostoru pro psy, kočky, ale i koně a ovci. Krásné je i okolí Libochoviček a postupně se snažíme vylepšovat i vzhled obce, která je myslím také rok od roku hezčí. Za to jsem hlavně lidem z Libochoviček vděčný – mají na tom velkou zásluhu, hodné toho pro obec a své okolí dělati.

Jaká je Vaše profese?

Moje původní profese se hodně liší od té současné. Na přelomu století jsem spoluzakladal a tři roky řídil eBanku, jednu z prvních bank přímého bankovníctví na světě. Jsem rád, že její služby dnes už pod vlajkou Raiffeisen banky pořád fungují a i po 15 letech lidem ulehčují a zpřehledňují život. Pak mne ale osud odvál ke vzdě-

lávání. Už na střední škole jsem chtěl být učitel. To se mi sice nespěnilo, ale založil jsem a řídím Centrum moderního vzdělávání, jehož ambicí je přinášet nové nápady a projekty do vzdělávání nejen v Čechách, ale i v dalších zemích Evropy. Hodně spolupracujeme například s Národním muzeem, Českou televizí, spoustou neziskových organizací a škol, ale i třeba s velkými firmami jako je ČEZ, Foxconn nebo O2. Ve školách jsme realizovali například projekt Krajina za školou, kdy děti sbírají staré fotografie, fotí nové a hledají tak zapomenuté příběhy mnohdy zapomenutých míst, které se vztahují ke krajině, kde žijí. Tento projekt získal několik národních i zahraničních ocenění a funguje v 10 zemích EU na přibližně 300 školách. V databázích je nashromážděno téměř 10.000 fotodvojic a jejich příběhů.

Jak se vám v Libochovičkách podařilo dát dohromady lidi. Přišel jste do obce z Kralup a lidé už byli zvyklí spolupracovat?

Když jsem se do obce přistěhoval, tak se dělaly jednu za rok brigády na čistění příkopů okolo silnic. Také se v Libochovičkách pořádaly zábavy, což bylo fajn. Ty bohužel postupně odumřely, jak lidé stárli a postupně ztráceli o zába- vy zájem. Nicméně teď máme v Libochovičkách hodně dětí, tak si myslím, že je načase se zase dát dohromady a dělat nějaký program alespoň pro ně. Ale zpátky k projektům. Ještě jako zastupitel jsem se pokoušel získávat peníze pro obec a také se mi to v několika případech povedlo. Jedním z těch grantů bylo 200 tis. korun od Nadace Via na obnovu okolí rybníka. Není to sice moc peněz, ale pro nás víc než peníze byla přínosná podpora, kterou jsme od nadace dostali. Měli jsme dvě konzultantky, které nás naučily využívat komunitní plánování. V obci to bylo něco nového, na plánovací setkání přišli skoro všichni. Na prvním setkání si lidé řekli, co by rádi v okolí rybníka zrealizovali. Nápady potom překřeslil architekt a na druhém setkání jsme to s lidmi doladili.

Takto to zní idylicky, ale určitě to nebylo všechno bez problémů...

To určitě ne. Asi jako všude, kde dochází k nějaké změně, i u nás v jednu chvíli nastala krize. Na jedno jednání řídicího výboru pro-

jektu, na které přijeli i lidé z nadace, z vesnice skoro nikdo nepřišel. Jen rodina, u které se jednání konalo, a já s manželkou. Umíte si představit tu ostudu. V tu chvíli jsem byl rozhodnut, že s tím vším seknu. Nakonec jsme to ale vyřešili tím, že jsme řídicí výbor projektu rozpustili a jeho roli převzalo zastupitelstvo. Ukázalo se, že se lidé nechtějí moc babrat v řízení projektu, ale že jsou přesto ochotni přiložit ruku k dílu. Na první brigádu nás přišlo 30, což jsou tak 3/4 praceschopných lidí ve vesnici. Myslím, že nakonec se to vše zlomilo k dobrému fyzickou prací. Lidé měli radost ze společně vykonaného díla.

I mě v tu chvíli bylo jednoduše dobře, měl jsem z lidí a z práce radost. A pak jsme připravili divadlo a jazzový koncert a zase přišli jen 4 lidé. Prostě to nějak máme v Libochovičkách v sobě – chceme spíš společně pracovat, než se společně bavit.

Hodně lidí ale přišlo i na svěcení opravené kapličky, asi 40. To byla pro nás velká a krásná událost. Chlapi v obleku, který měli často naposlady na sobě na svatbě a o 30 kilo lehčí...

Libochovičky mají velký katastr. Jaké zkušenosti máte z realizace pozemkových úprav na území Vaší obce?

Pozemkové úpravy u nás skončily minulý rok. Dělali jsme je od začátku s cílem, že krajinu skutečně obnovíme. Podle mne spousta obcí je bere jen formálně, na papíře, a tím přicházejí o neopakovatelnou příležitost. Chtěli jsme obnovit původní cesty, zprůchodnit krajinu pro nás i lidi z okolí. Také ví zeleně jak podobu cest, tak i formou nových ostrůvků zeleně v krajině. Takový ostrůvek se ale nakonec podařilo připravit jen jeden, ale i za ten jsme rádi. Na realizaci nových navržených cest jsme získali grant opět od Nadace Via, tentokrát podpořeny ČSOB. Ve vesnici našťastě máme zkušeného zahradníka Miloše Kotase, který nám úžasné pomohl s výsadbou a sehnal pro obec i vystudovanou krajinářku Petru Kadlecovou, která nám zdarma navrhla složení a rozmištnění zeleně. Samozřejmě na základech podkladů získaných na plánovacím setkání s občany, ale to je u nás už dlouhá, plánovací setkání děláme každý rok.

Pokračování na straně 2

Rozhovor se starostou Janem Kalou

Pokračování ze strany 1

Během roku jsme tak obnovili čtyři cesty. První z nich byla zarostlá lesní cesta, která nás spojuje s Kováry a Zákolaný. Za tu vděčíme paní starostce Zákolan a lidem v technických službách, kteří nám s jejím vyčištěním moc pomohli. Další tři cesty už byly původní cesty skrz pole směrem na Okoř, Dřetovice a Velké Čičovice, respektive Zájezd. Vysadili jsme podél cest 200 již větších stromů, takže máme jednu alej ovocnou, druhou břízovou a třetí smíšenou.

Jaká byla úskalí obnovy historických cest?

Bál jsem se, jestli lidé práci na cestách v okolí obce přijmou se stejnou vervou, s jakou přijali práci uvnitř obce. A navíc pokud někdo chce, vymyslí lehké proti cestám a stromům spoustu argumentů – cizí lidé budou sbírat ovoce, cesty budou zaneřáděny odpadky apod. Ale nakonec to lidé u nás vzali za své a žádné negativní ohlasy jsem nezažl. Naopak, na brigádu přišlo snad nejvíce lidí, co jsem kdy zažil. Tuším asi 40. Byli mezi nimi i lidé z okolních vesnic,

z Kovár, Zákolan, Dřetovic, ze Zájezda, z Čičovic. Toho si nesmírně vážím.

Jak provádíte další údržbu krajiny, například nové vysazených stromů?

Vysadili jsme 200 vzrostlých stromů, většinou asi 4metrových, ke všemu prostokofených. Ty jsou choulostivější s menší pravděpodobností, že přežijí. Proto jsme se pravidelně strádali v zalévání. Každý týden jsme stromy zalili asi 10.000 litry vody. Vodu jsme vozili v kubikových nádobách za auty nebo traktory, kdo co měl k dispozici. Opět pomohli nejenom zastupitelé, ale i další lidé z vesnice. Všichni pracovali zdarma. Celkem jsme na zalévání spotřebovali asi čtvrt miliónu litrů vody. Díky tomu se ale i přes suché a teplé léto chytlo více než 80 % stromů. Ty zbývající budeme ještě letos obměňovat.

Další údržbu plánujeme na podzim. Kromě klasické obecní brigády bude ještě jedna neobvyklá; na jeden den k nám přijedou dobrovolníci lidé ze společnosti Vodafone. Další dobrovolníky chceme oslovit prostřednictvím Českého svazu turistů, který naše aktivity také podporuje.

Starosta obce Libochovice Jan Kala.

Jak vnímají obyvatelé Libochovic vyhlášení přírodního parku okolí Okoře a Budče v minulém roce? Ovlivnilo to nějak Vaše aktivity?

Libochovický už půlku svého katastru byly v přírodním parku Okoře i dříve. Přesto jsme velmi podporovali jeho rozšíření i na Budčesko a směrem ke Kralupům a zasazovali se o to, aby se přírodní park rozšířil na celý náš katastr. Většina lidí v Libochovických asi vůči přírodě ve svém okolí a asi nikdo u nás nechce hromadnou výstavbu, která se děje v některých

okolních obcích. Přírodní park jde ruku v ruce s naším způsobem života a uvažování o budoucnosti Libochovic.

Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Plány Libochovic zaleží hodně na tom, co budou chtít sami občané. Každý rok proto připravujeme plánovací setkání, kde si s lidmi řekneme, co budeme dělat v daném roce. Takže můj názor není zcela směřovat. Ale pokud se na něj ptáte, tak plány mám celkem přehledné. Během příštích pár let dokončí opravu chodníků v obci. A oživit společný život v obci, zejména pro děti, kterých je u nás čím dál více. A dále pracovat na zkrášení obce, přesvědčovat lidi, aby si opravili fasády, aby nepouštěli odpad do potoka a prostě běžné věci, které asi řeší na každé vesnici. Realizace plánů samozřejmě hodně záleží na dobré vůli občanů, protože samotný starosta zmůže jen málo.

Z hlediska velikosti obce neplánujeme žádný nebo jen minimální rozvoj. Vyhovuje nám, že je nás tak málo a že žijeme v pěkné vesničce uprostřed přírody. Pro život obec nepotřebuje miliony v obecním rozpočtu. To, co máme, nám v podstatě stačí.

■ Lucie Wittlichová a Vladimír Dobeš

Pozemkové úpravy v krajině pod Budčí

Najít starý hraniční kámen je stále obtížnější. V současné době v krajině hraniční kameny nahradily dřevěné kolíky označené barevným sprejem. Tyto provizorní geodetické značky jsou známkou pozemkových úprav, které se právě dokončují na obou katastrech naší obce (Kováry a Trněný Újezd). S trochou nadsázky lze říci, že z pohledu katastrálních map u nás „nezůstane souhlas na kameni“.

V těchto současných úpravách jde v podstatě o to, aby se v krajině napravily některé dřívější chyby a zastavily negativní trendy. Aby měli zemědělci přístup na svá pole a neměli je rozstrkána po celém katastru, aby eroze nesplovovala pole do údolí, aby myslivci zajistili úkryty pro zvěř a všichni si mohli užívat krásnou a zdravou krajinu. Pozemkové úpravy jsou o hledání řešení, která prospějí všem, škoda, že některá jsou stále vnímána jako jednostranné kompromisy. Co se tedy v uplynulých dvou letech, kdy naše pozemkové úpravy probíhaly, vlastně odehrálo? Pozemky byly nejprve zaměřeny, aby mohly být stanoveny tzv. nároky jejich majitelů a pro tyto nároky se hledala optimální řešení nového umístění a zpřístupnění pozemků (něco jako když si lidé chtějí lépe uspořádat svůj dům a posouvají svými pokoji, slučují je do větších společných místností anebo si je mezi sebou naopak dělí na menší, zpřístupňují si je samostatnými vchody apod.).

Pozemkové úpravy se prováděly pouze mimo zastavitelná území obce a všichni vlastníci, kterých se úpravy týkaly, o nich byli informováni od samého začátku. A současně měli právo veta - pokud někdo nechtěl se svým pozemkem hybat, zůstal mu tak, jak byl. Vlastně to tak došla. V katastru byla řada chyb a nepřesností, které pozemkové úpravy napravují a nové jsou tak de facto vymezeny všechny pozemky, kterých se úpravy týkaly. Každý takový pozemek teď dostane přiděleno nové katastrální číslo. Majitelé pozemků, kterých se úpravy dotýkají, by neměli zapomenout uzavřít nové nájemní smlouvy, protože ty staré pozbyvají dokončením pozemkových úprav platnosti. Další změnou pro vlastníky je to, že nájemce už nové nebude moc platit daň z nemovitosti za majitele pozemku. Tato nová povinnost se bude vztahovat až na platbu daně za rok 2013, protože zapsání nového stavu vlastnictví pozemků do katastru se předpokládá až v únoru 2013. Výstupem pozemkových úprav budou také kvalitní digitální mapy na pozemkových úradech, postupně má být provedena i digitalizace pozemků v zastavitelném území obce. Bude to například znamenat, že porovnáním této přesnější katastrální mapy s reálným leteckým snímkem, tzv. ortofotomapou, bude možno poměrně přesně určit hranice pozemků v terénu. Výstupem pozemkových úprav budou k nahlédnutí na obecním úřadě, především ale bude výsledný stav včetně územního plánu, ze kterého úpravy vycházely, dostupný na geoportálu na obecních stránkách www.zakolany.cz.

Pozemkové úpravy realizuje Pozemkový úřad Kladno, který je zahájil na základě žádosti obce a několika největších vlastníků zemědělské půdy v roce 2010. Zhotovitelem pozemkových úprav byla firma Geomapa Rakovnik. Měli jsme štěstí, že jsme se na řadu dostali relativně brzy. Provádění pozemkových úprav bude totiž od příštího roku zřejmě složitější. Státní pozemky potřebné

pro úspěšnou realizaci pozemkových úprav by měl poskytnout Fond národního majetku, který se jich ale v minulosti v katastrálním území Trněný Újezd zbavil. Chyby na úrovni státu museli řešit naši lidé, kteří se o krajinu starají. A řešení není bohužel ideální – předpokádané převedení zeleně naplánované státem na polích za Velkým kopcem směrem na vrch Řis u Holubic na obec se nepodařilo a tyto pozemky zůstaly kvůli nedostatku státní půdy v soukromých rukou. Hospodáři nemají zájem měnit často velmi úrodnou půdu na zeleň a mají oprávněnou obavu, že by stát jednou mohl přijít a chtít, aby část svých polí přeměnili na novou zeleň. Tento dobrý úmysl postupně obnovovat stabilitu krajiny doplňováním zeleně není zajištěn dostatek náhradních pozemků - stát se jich zcela nepochopitelně zbavil ještě před realizací pozemkových úprav.

O to více je potřeba ocenit, že někteří z majitelů dotčených polí o zřízení ostrůvku zeleně budou jednou možná uvažovat. Problém je, že dotace na vytvoření nových alejí anebo zeleně jsou určeny pouze pro obce. A málokdo zatím ví v krásné krajině, jejíž obratnost proti nepřizpůsobivým jevům je posílána rozptýlenou zelení a kterou je radost procházet, i ekonomickou hodnotu. Trendy v této oblasti nicméně zatím směřují k tomu, že na doplňování zeleně v otevřené krajině budou mít zájem i ti, kdo v krajině hospodáří a kterým vděčíme za to, že se dnes o krajinu nejvíce starají a že takováto opatření nebudou vnímána jako kompromis, ale jako žádoucí posílení krajiny.

Nové plánovaná zeleně v katastrálním území Trněného Újezda byla v podstatě jediným problémem, který pozemkové úpravy uspokojivě vyřešily. V katastrálním území Kováry byl státní půdy dostatek (tady bychom měli Fondu národního majetku pozemek, který se na kovárské kamenité půdě držel zpátky) a obec tak získala do vlastnictví nejen všechny důležité polní cesty ale i množství zeleně, která se nedá zemědělsky intenzivně využívat. Obec tak bude mít ve vlastnictví například prostranství před rotundou na Budči, kde se na obj. konají Svatováclavské slavnosti. Co nás na obci velice potěšilo, byl vstřícný přístup majitelů pozemku na Trněném Újezdě, který je v územním plánu určen jako sportoviště. Pozemek přímo navazuje na zastavitelné území při cestě k Loži sv. Václava. Majitelé souhlasili s jeho výměnou za jiný pozemek pod podmínkou, že obec zajistí, aby se nikdy nemohl stát stavební parcelou. Tento přístup je potřeba ocenit, protože jiné pozemky, které se nacházejí v dotyku anebo jen blízkosti zastavitelného území, majitelé nechtěli posouvat, protože se domnívají, že by z nich jednou mohla být stavební parcela.

Jakým změnám v rámci pozemkových úprav došlo, si můžeme ukázat na příkladu Kovárských stran. Tyto louky na svazích říčky Dřetovického viaduktu v osmdesátých letech dokonce hlídala veřejná bezpečnost, aby nedocházelo k ničení hlaváčků jarních (jaká jiná přírodní lokalita u nás kdy měla takovou ostrahu?). Tato krásná květinová řada dalších výjimečnosti této lokality mj. významnou měrou přispěly k odvrácení plánu na gigantické přeměnění údolí pod Budčí, které kdysi navrhoval Středocheský kraj (a na základě společné iniciativy občanů, zemědělců a některých obcí od něj také po čtyřletém „boji“ sám ustoupil).

O toto naše, dalo by se říci, že i „rodinné stříbro“, se dnes stará krajem najatá firma, která každý rok strání poseče (bez této péče by se z nich stala nejprve trnkovo-šipková džungle a následně nejspíš jasanokátový les). V rámci pozemkových úprav přešlo na obec nejen území samotné přírodní památky, ale i některé okolní pozemky, u kterých jejich majitelé souhlasili s výměnou za ornou půdu, kterou je možno ekonomicky využívat (opět jim patří naše poděkování). Například louka za Kovárskými stranami nad roklí u studánky zarůstá křovinami a lesem a obec se jí bude snažit usměrnit do podoby, která je u této lokality příjemná jak pro přírodu, tak pro člověka – obnovit louku, jako je ta na Kovárských stranách. Na obci jsme si nejprve dělali lesem, že budeme potřebovat obecní stádo ovcí, které by bylo pro údržbu nových obecních pozemků ideální. Teď už jsme tak daleko, že kdyby se přihlásil zájemce o práci obecního ovčáka, uvažovali bychom nejspíš o jeho zařazení do technických služeb a hledali možnosti jak poskytnout přístřešek obecnímu stádu. Jak by se vám líbilo stádo ovcí v naší krajině? Zdá se, že od určitého počtu kusů by si na sebe mohlo i vydělat.

Úspěšné ukončení pozemkových úprav brzy nastolí řadu dalších otázek. Jednou z hlavních bude, kam nasměrovat omezené prostředky, které budeme moci využít na obnovu cest a zeleně v krajině. Pozemkový úřad by měl mít peníze pro vyprojektování, realizaci a dokonce i dočasnou údržbu nově vysazené zeleně, vše sám zaplatí a realizuje a pak převede bezplatně na obec. Až budou výsledky pozemkových úprav zaknihovány na katastrálních úřadech, budeme moci uvažovat o nevhodnějších projektech tak, jak to již udelali v Libochovických a jak již máme zkušenost například z obnovy třešňovky na Budčce. U nové vy-

Firma pana Krále provádí údržbu přírodní památky Kovárské straně. ■ Foto: Vladimír Dobeš

tvářené zeleně ale nesmíme zapomenout, že se o ni bude muset někdo starat. Současně našich plánů tedy musí být i budoucí péče o obnovu louky anebo vysazené aleje. Občané teď budou moci díky provedeným pozemkovým úpravám víc než kdy předtím ovlivnit jak bude krajina, ve které žijí, vypadat.

Náš vztah s krajinou je oboustranný – formujeme nejen my ji ale místo, ve kterém žijeme, ovlivňuje zpětně nás. Už teď se řada lidí nějak stará o místa v krajině, která mají rádi. Dokud budeme mít k místu, kde žijeme, zájem, dokud budou pole v krajině pod Budčí úrodná a dokud k nám budou jezdit Mařákovci krajináři malovat, bude nám tu dobře.

■ Vladimír Dobeš

Nově vzniklé turistické značení

V nové vzniklém přírodním parku Okoře a Budče vznikly nové značené turistické trasy. Málokdo si ale dokáže představit, co všechno tomu předcházelo a co ještě bude následovat. První impuls vznikl v Libochovických a za všechno vlastně mohou nově vzniklé polní cesty a na nich vysazené aleje.

Klub českých turistů (KČT) byl požádán, zda by mohl na těchto cestách vyznačit svoje trasy. Jelikož síť značených tras je v naší republice již několik let vyrovnaná, KČT necítil potřebu ho dále nějak dramaticky rozšiřovat. Každé rozšíření sítě značených tras by mělo následovat zrušení přibližně stejného počtu kilometrů, prioritně tras vedených po silnicích s větším provozem někde jinak. Okolí Okoře a Budče je však velmi oblíbená oblast pro turisty a tak bylo nakonec rozhodnuto, že nové trasy v této lokalitě vzniknou. Do projektu se zapojily další obce a po několika společných schůzkách vznikl návrh vedení těchto tras.

Poté bylo třeba trasy projít, prozkoumat, zda jsou průchodné, nechat prožezat neprůchodná místa a vložit tyto trasy podle metodiky do sítě značených tras. Bylo navrženo prodloužení modré trasy z Roztok, která nově pokračuje z Okoře až do Libochovic. Původní konec trasy byl přeznačen na tvarovou odbočku ke hradu. Dále byla pro-

dložena zelená trasa z Tuchoměřic o úsek Lidice – Zákolaný. Tato trasa vede nově přes Buštěhrad, Zájezd, Libochovický a Kovary. Posledním přírůstkem je nově vzniklá žlutá trasa, která spojuje Zákolaný přes Koleč, Dřetovice a Libochovický s červenou značkou v Čičovicích. V Týnci je vyznačena tvarová odbočka ke svatováclavské studánce.

Po podpisu příslušných dokumentů tedy mohli značkaři KČT vyrazit do terénu se štěti a tasy fyzicky vyznačit. Během pár týdnů po vyznačení budou trasy osazeny i novými směrovkami a na vytýpaná místa budou instalovány turistické výšné mapy.

KČT všechny tyto trasy převzal do evidence a bude je nadále udržovat v tříletém obnovovacím cyklu, tedy každé tři roky bude možno na trase potkat značkaře. O průklest cest a jejich fyzickou údržbu se zase budou starat místně příslušné samosprávy.

Všechny vzniklé trasy tvoří perfektní celek, ve kterém si každý vybere výhledu úšitou pro sebe přímo na míru. Přetáhli novými trasami, aby se dostaly do širšího povědomí turistů, turistům a vyletníkům zase, aby se jim po nových značených trasách dobře chodilo. Místním občanům děkuji za shovívavost při značení.

■ Honza Linhart, vedoucí ZO Kladno RZ KČT

Zprávičky z naší školky a školy Pod Budčiči – září 2012

Prvníáci v ZŠ Pod Budčiči. ■ Foto: Vladimír Dobeš

Školní rok 2011/2012 jsme společně slavnostně zakončili ve čtvrtek 28. června 2012 v tělocvičném sále vystoupením dětí z dramatického kroužku. Úspěšně předvedli pohádky *At žijí duchové*, *Začarovaný les* a *Budulínka*. Po slavnost-

ním předání vysvědčení v pátek 29. června přišel dětem popřát krásné prázdniny klaun, který děti zapojil do zábavného představení a rozdál jim veselá zvířátka a figurky vyrobené z nafukovacích balonků. Na prázdniny jsme se rozešli

v počtu 25 dětí z mateřské školky a 30 dětí ze základní školy.

Nový školní rok 2012/2013 jsme neformálně přivítali táborem na malém hřišti Sokola Zákolany již v neděli 2. září. K setkání rodičů

a dětí zahrála živě hudební skupina Perelé židovské písně a skladby.

Slavnostní zahájení školního roku proběhlo 3. září 2012 v tělocvičném sále. Společně s paní starostkou jsme do první třídy přivítali 13 nových prvňáčků a do mateřské školky 9 nových dětí. Školní rok se rozběhl v počtu 25 dětí v mateřské škole, 41 žáků v základní škole na běžném denním výuce, 20 žáků vzdělávaných podle § 41 školského zákona – individuální vzdělávání a 2 žáci školy plní povinnou školní docházku na zahraničí podle § 38 šk. zákona.

Tématem celoročního projektu pro tento školní rok je „Cesta domů“ – poznávání blízkého okolí školy i obce. Cílem bude získávání informací o okolních osadách a vesnicích a následně vytvoření informačních a orientačních tabulek pro veřejnost. Během září se děti již blíže seznámily s vesnicí Kováry a navštívily dobrovolné hasiče v Zákolanech. Od 20. září jezdí žáci školy i děti ze školky každý čtvrtek na výuku plavání do Slaného.

Minulý týden ve spolupráci s Mateřským centrem proběhly přípravy na Svatováclavské slavnosti na Budčiči.

Za celou školu přeji všem čtenářům příjemné podzimní dny.

■ Hana Hlinková

Tábor v Podhohli. ■ Foto Šárka Štrofová

Tábor v Podhohli

Poslední prázdninový týden se Podhohli zaplnilo Trpaslíky, Hobity a Elfy, kteří se po tisíce letech opět sešli, aby společně získali poklad, který jim před dávnými časy sebral drak Šmak. Celý týden jsme se chystali na boj s drakem Šmakem. Ve chvíli, kdy šla družina Hobitů pro zásoby do Noutonic, pustili se Elfové s vervou do úkolu tábora, pomoci u kuchyni, přípravě dřeva na večerní ohně a Trpaslíci sepsovali kroniku pro další generace. Tento pokladní rytus dní nám narušovaly zápasy s obry, Vrky. Museli jsme překonat i další nebezpečí, která nás měla odradit od společného cíle – pokladu! Ale protože jsme táhli za jeden provaz, spojovalo nás přátelství a

touha dojit společně do cíle, překali jsme vše zlé. V pátek jsme se nezalekli proudů vod z nebe a vydali se podle pradáván mapy k chýši draka. Naše chuť a odvaha byla odměněna – pro každého kouzelný amulet a po návratu do tábora pak obrovská hostina, zpěv i tanec! Dešť bubnoval na střechu, ale nám zima nebyla. Společná radost z celého týdne, z prožitých dnů, dobré jídlo a skvělé pití nás hrálo na srdci i těle. Budeme dlouho vzpomínat na Podhohli, které se na sedm dní stalo Hobitům a my tak mohli prožít čas plný přátelství. A to vše by nebylo díky velké podpoře rodičů, obce, školy, Sokola a letos především místních košíkářů. Velmi oblíbené jsou i další dílny, např. panenky z vařeček, zdobení perníků, sloukání dřevěných hraček, výroba svíček... Tyto dílny jsou často zdarma nebo se platí pouze materiál, což dnes již není obvyklé. Významný podíl na tom má fakt, že je zajišťují převážně místní dobrovolníci z řad členů Sdružení rodičů při Základní škole Pod Budčiči, zaměstnanců školy a obce (například obětaví pracovníci technických služeb), a opět jim za to patří velké poděkování.

■ Romana Ondráčková

Svatováclavské slavnosti na Budčiči

Ve dnech 27. – 29. 9. 2012 proběhly osmé Svatováclavské slavnosti na Budčiči, které pořádaly Obec Zákolany, Římskokatolická farnost Roztoky u Prahy, Sdružení rodičů při ZŠ Pod Budčiči a Sládečkovu vlastivědné muzeum Kladno. Podle názoru řady návštěvníků to byl nejlepší ze všech ročníků.

Jedna z maminek u nejoblíbenější dílny „Zdobení perníků“. Foto: Vladimír Dobeš

Tradiční dobové slavnosti 28. 9. 2012, které podle odhadu letos navštívilo kolem 2000 lidí, si i přes velkou návštěvnost zachovávají komorní ráz. Lidé si zde užívají příjemnou atmosféru po celý den, s dětmi nebo sami se pouští do výroby různých předmětů. Například u košíků jsem viděla i spoustu dospělých košíkářů. Velmi oblíbené jsou i další dílny, např. panenky z vařeček, zdobení perníků, sloukání dřevěných hraček, výroba svíček... Tyto dílny jsou často zdarma nebo se platí pouze materiál, což dnes již není obvyklé. Významný podíl na tom má fakt, že je zajišťují převážně místní dobrovolníci z řad členů Sdružení rodičů při Základní škole Pod Budčiči, zaměstnanců školy a obce (například obětaví pracovníci technických služeb), a opět jim za to patří velké poděkování.

V jednu hodinu za zvuku slavnostních fanfár přijeli na koních sv. Václav s Ludmilou a svojí družinou. Rázem jste měli ještě větší pocit, že jste se ocitli v dávném středověku. Václavovu družinu přivítala starostka obce Zákolany, Lucie Wittlichová, a po společném přípitku následovalo pívání dobové taneční vystoupení. Tradiční šermířská a divadelní představení a prohlídky rotundy v programu doplňovalo vtipné žonglování kejkliře Vojty Vrtka a komorní koncert skupiny Soli Deo.

Zákolany, krajinářský ráj to napohled!

Od 11. do 18. srpna 2012 proběhla v Zákolanech a okolí týdenní krajinářská dílna pro studenty a dospělé s názvem *Figura v krajině – tajemství, živel, příběh?*, kterou organizovala Lektorská oddělení Národní galerie v Praze s velkou podporou starostky Zákolan a majitele Piánky. Dílnu vedli Zdeněk Hůla, Ondřej Maleček a Monika Sybolová. Hlavním tématem dílny byl člověk v krajině, jak jeho postava, tak práce a stopy. Inspiračním zdrojem byli především Maňákovy žáci, František Kavan a Antonín Slavíček. Účastníci dílny bydleli v místní základní škole a ateliér si zřídili v bývalé továrně na piána Dalibor. Každý den začínal úvodem do tématu dne a praktickou ukázkou techniky jako např. akryl, akvarel, olej, lazura... Pak byl čas na vlastní tvorbu v krajině, kdy lektoři obcházeli krajináře na jejich stanovištích a pomáhali nejen radou. Před večerí probíhaly velké konzultace, kdy se v Piánce sešla celodenní práce všech. Zde vznikala velmi otevřená diskuse mezi lektoři a tvůrci. Všichni si navzájem radili a povzbuzovali se. Tim vznikla velmi inspirující a pracovní atmosféra celé dílny. Večer pak byla vždy přednáška, která byla otevřená i pro místní, kteří přišli podpořit hlavně své oblíbené přednášející jako byli Jan Hisek nebo Otto M. Urban. Neméně zajímaví hosté byli Luba Hédlová z lidické galerie a Helena Jirsáková, kladenská konceptuální umělkyně. Díky paní starostce

se mohly přednášky odehrávat na zajímavých místech jako je klub v Trněném Újezdě nebo knihovna v Kovárech. První tři dny dílny účastníci mapovali terén pomocí výletů do okolí a mohutného skicování. Malířské se rozvíjeli na Kovárských stránkách pomocí tzv. pohybovek (model stojí jen 10 min.). Na přírodovědné a historické procházce s Lukášem Krínkem kolem Budče pracovali s tématem historické krajiny a stopami člověka v krajině. Kolem okořského potoka se chytalo světlo a orloilo se do živlu. Od středy už malíři směřovali ke svému mistrovskému dílu buď na vybraném oblíbeném místě nebo z paměti v ateliéru Piánky. Výsledky dílny pak byly představeny na vernisáži v pátek večer, na kterou se dostavil velký počet místních, kteří byli potěšeni, že poznávají na obrazech místa, kde žijí. Vernisáži nechyběla ani živá hudba (pražská skupina Svajneraj) a bohaté občerstvení (koláče napečené místními ženami). Sama za sebe mohu říci, že se mi splnil můj tajný lektorský sen. Že jednou uděláme dílnu na místech, kde malovali krajináři z 19. století, že se propadneme v čase a zažijeme děj v předminulého století a že se konečně krajináři propojí s místními. To vše se mi splnilo v Zákolanech. Je to místo krásné a inspirující a hlavně plné dobrých lidí a energie.

■ Monika Sybolová

Sv. Václav, Ludmila a dívka z Ludmiliny družiny. Foto: Marcela Drápáková

Letos nově byl doprovodný program i v parku v Zákolanech, kde na návštěvníky čekal staročeský kolotoč, střelnice a stánky s občerstvením. Obec také ve spolupráci s kladenskými Skauty, místními studenty a policií Koleč pružnější řešila parkování návštěvníků na vyznačených parkovištích a na budečskou akropoli měla přístup pouze auta organizátorů, případně starších občanů a osob se zdravotním postižením.

Oproti loňsku se výrazně zlepšil i servis občerstvení. Lidé si pochvalovali levné jídlo například tvarohovou a škvarkovou pomazánku na chlebu za pár korun. Kdo měl hlad větší, mohl si vybrat některé z hlavních jídel, na které se sliny jen sbíhaly, například knedlo vepřo zelo, guláš, klobásky, dršťkovo polévku, bramboráky apod. Můžete si zde dát výborné koláče, koblížky

nebo kremrole s kávou, pražené mandle i kopečkovou zmrzlinou. Celou historickou atmosférou dokreslovalo pěkné počasí.

Rekordní počet 34 dílen letos na Budčiči zajišťovalo 70 lidí, občerstvení asi 40 lidí, kulturní program více než 40 lidí a organizační zázemí tvořil tým přibližně 30 lidí. Celkem se tedy na organizaci podílelo asi 180 lidí, z toho polovina dobrovolníků.

Ještě jednou díky všem pořadatelům za krásné strávení dne. Moje zvláštní poděkování patří Lucii Dobešové, předsedkyni Sdružení rodičů při Základní škole Pod Budčiči, která již osmým rokem vedla organizační zajištění dílen, občerstvení a části kulturního programu.

■ Šárka Štrofová

Obecní info

Obecní sad na Trněném Újezdu

Z iniciativy občanů na Trněném Újezdě vznikne obecní sad. Svěpomocí zde bude vysazeno na začátku listopadu 40 stromků ve složení třešně, višně, slivky, švestky a slivky. Každý občan může přispět na nákup stromků a ochrany proti okusu zvěří. Náklady na jeden stromek jsou cca 300 Kč, podle odrůdy. Peněžní dary v jakékoli výši je možné přinášet na Obecní úřad v Zákolanech. Odměnou sponzorům bude možnost vysadit si stromek, nebo více stromků a samozřejmě sklízet úrodu. O termínu výsadby budeme občany informovat na obecních vývěskách, všechny sponzory pak osobně nebo telefonicky.

■ JS

Dobrovolní hasiči obce Zákolany

V posledních měsících je u našich hasičích slyšet více, než tomu bývalo v minulosti. Není to jenom tím, že mají od dubna novou Tatru, nedávno navíc opatřenou obecním znakem a nápisem HASIČI OBCE ZÁKOLANY, ale především proto, že se aktivně zapojili do integrovaného záchranného systému. Akceschopnost posádky mělo prověřit taktické cvičení na zámku Koleč, které na sobotu 1. září zorganizovali pro okolní hasičské sbory právě naši hasiči. Jeho úkolem bylo procvičit spolupráci mezi jednotkami při řešení křivých situací spojených se zásahem. Tohoto cvičení se kromě naší jednotky zúčastnili hasiči z JSDH Brandýsek, JSDH Stehelčevce a JSDH Vinařice a velitel jednotky Jaroslav Votruba jej vyhodnotil jako úspěšné.

Pomalou pravidelným programem se pro členy našeho hasičského sboru stávají výjezdy k požárům, a tak je dobře, že se jejich počet rozrostl na 13 aktivních členů. Při posledním zásahu v neděli 9. září hasila naše jednotka spolu s kralupskými profesionály louku na Budči. Děkujeme hasičům i za pomoc při čištění kanalizačních sítí, dodávkách vody, zalévání a spolupráci při dalších akcích – vždy jsou ochotní k dispozici.

■ LW

Fotbalový turnaj DSO Budečsko

18. a 19. srpna se již počtvrté konal fotbalový turnaj DSO Budečsko. Organizátorem 4. ročníku byla tentokrát obec Blevice, zúčastnily se fotbalové týmy ze Zákolan, Otovic, Holubic a Blevic. Fotbalisté Koleč se podle pravidel letošního ročníku neúčastnili. Ani horké počasí nezabránilo hráčům, aby do hry nedali všechny své síly. A i když Zákolany skončily na 4. místě, především, především ve druhé polovině nedělního zápasu, pěkný fotbal. Na penalty nakonec prohrály s Blevicemi 3 : 1. Vítězem turnaje se podle očekávání staly Holubice, které se utkaly o první místo s týmem Otovic. V příštím roce se týmy utkají v Otovicích, a tak se nezbyvá než těšit, že opět vyjde pěkné počasí a na hřišti bude příjemná atmosféra. Poděkování patří i organizátorům turnaje, kteří zajistili nejen zázemí pro hráče, ale i výborné občerstvení pro návštěvníky.

Revize kouřovodu

V minulém roce vešlo v platnost nařízení vlády č. 91/2010 Sb. o podmínkách požární bezpečnosti, které mj. stanoví povinné revize a kontroly spalovacích cest. V souvislosti s touto povinností se mnozí ptají, kdy tyto služby nabízejí podnikatelé, kteří nemají příslušná živnostenská oprávnění. Nejen, že neprovedou kontrolu odborně a hrozí tak nebezpečí požáru, ale doklady o provedené revizi nejsou platné. Společnost komuniků ČR proto varuje před těmito podvodnými metodami a doporučuje vždy ověřit, zda je dotyčný pracovník skutečně k výkonu revize oprávněn. Obecní úřad proto doporučuje využívat služby kominictví uvedených na webových stránkách obce Zákolany a na veřejných nástěnkách.

■ LW

POZVÁNKA A PROGRAM KONCERTU

Komorního orchestru Dvořákova kraje, který se koná v Zákolanech, sál U Libuše v pondělí 15. října 2012 v 18:00

- GEORG FRIEDRICH HANDEL: „Příjezd královny ze Sáby“ předehra
- ANTONIO VIVALDI: Koncert pro housle, flétnu, violoncello a smyčcový orchestr
- ANTONÍN DVOŘÁK: Humoreska
- JOHN WILLIAMS: Hudba k filmu „Sindlerův seznam“ pro housle a orchestr – 1/ téma, 2/ Krakov – ghetto
- LEONARD BERNSTEIN: Tři tance z West Side Story 1/ I feel Prety 2/ Maria 3/ Tonith
- ASTOR PIAZZOLA: Oblivion (zapomnění) a Romanca dvě části z rozsáhlé kompozice Salon tango pro bandoneon, akordeon a orchestr

DIRIGENT / profesor Václav Mazáček

SÓLISTÉ / Viktor Mazáček – housle, Ladislav Horák – bandoneon a akordeon, Emanuele Gadaleta – Itálie violoncello, Veronika Sedláčková – flétna a Jaroslava Mazáčková – cembalo

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

- Obec Zákolany, PhDr. Lucie Wittlichová • Vladimír Vlasák
- U Libuše Zákolany, Vladimír a Miloš Černých

VSTUPNÉ DOBROVOLNĚ

Vážení zakalanští sousedé.

Ve Vaší paměti je jistě koncert v sále u Libuše 3.5.2012, kdy jsem Vám představil studenty Katedry bicích nástrojů Akademie Muzických Umění a který byl mimořádně úspěšný. Měl to být koncert, který nebude mít pokračování. Ovšem ohlas, který koncert vyvolal byl neuvěřitelný. Ti, kteří na koncertě byli už někteří projevili přání, aby „bubeníci“ do Zákolan přijeli znovu. Je zajímavé, že i účinkující našli u Vás velmi příznivou atmosféru a na tuto nabídku bez váhání kývli. Přemýšlel jsem nad tím a dospěl jsem k názoru, že takové vynikající obecenstvo si zaslouží, abychom v této koncertní činnosti pokračovali i v této sezóně. Nabízíme Vám dva koncerty. Ten první jsme naplánovali na pondělí 15.října 2012, kdy Vám představíme Komorní orchestr Dvořákova kraje s dirigentem. Václavem Mazáčkem (emeritním členem ČF, prof. pražské konzervatoře) a jeho sólisty Viktorem Mazáčkem (housle, člen ČF), Ladislavem Horákem (bandoneon / akordeon, prof. pražské konzervatoře), Veronikou Sedláčkovou (flétna – učitelka na ZUŠ škole v Kralupech), Emanuele Gadaleta (Itálie – violoncello) a Jaroslavou Mazáčkovou (cembalo)

Orchestr vznikl na podzim roku 1976. Od svého založení uspořádal orchestr téměř šest set vystoupení. Pod vedením uměleckého vedoucího a dirigenta Václava Mazáčka dosáhl tento orchestr výborné interpretační úrovně a právem patří u nás mezi nejlepší profesionální těleso svého druhu. Natočil tři výtěčné kompaktní disky a v letech 1993 – 2011 absolvoval několik úspěšných zájezdů do Francie, Holandska, Maďarska, Rakouska, Německa, Slovenska a Chorvatska. Jsem velmi rád, že Vám mohu toto výtěčné těleso představit. Na polovinu dubna 2013 plánujeme opět koncert studentů Katedry bicích nástrojů HAMU. Termín a program sdělíme později, ale mohu Vás ujistit, že i tento koncert bude mimořádný a nezapomenutelný.

■ Váš Vladimír Vlasák

Taneční v Zákolanech

16. října 2012 začne v Zákolanech druhý ročník tanečních kurzů pro dospělé. Kapacita 15 párů je již plně naplněna.

Z obecních kronik (díl třetí)

Vážení čtenáři,

při listování v obecní kronice je vždy nejzajímavější čtení o lidech, jejichž rodiny žijí v Zákolanech dodnes. Ať jsou to Chaloupkovi, Popelkovi nebo třeba rodina Dudů, jejichž mlynář se šofroval, ale obytný dům je i dnes dominantou návsi. Jak asi vypadala obec v roce 1935, z něhož si v tomto vydání Budečských rozhledů připomeneme několik významných událostí? Myslí, že nejen mě, která jsem v obci krátce, ale především pamětníky napadnou mnohá srovnání. Začněme například u veřejné dopravy – zatímco se v roce 1935 budovala nová železniční zastávka, dnes se plánuje zrušení dvou kolejí největšího nádraží v Zákolanech. Budovy chátrají a vlakem jezdí jenom ti, kdo nespěchají do zaměstnání v Kladně, Slaném či Praze. O pěti hostincích si můžeme nechat jenom zdát, jediná původní je zákolanská restaurace U Libuše ro-

diny Černých. Ale máme i dobrá srovnání. Například zvon, o němž se píše v kronice, byl zrekvírován za 2. světové války – ale v roce 1993 byl nahrazen zvonom z dílny syna původního zvonaře Petra R. Manouška. Jmenuje se sv. Václava a sv. Anežka. Také tradice ovocných sadů se obnovuje – ať již to byla výsadba třešní v aleji na Budči nebo plánovaný sad na Trněném Újezdu. I když řadu věcí nemůžeme přímo ověřit, je na nás, v jakém stavu zanecháme naši vesnici potomkům. V tomto směru nás může kronika v mnohém inspirovat.

■ LW

Rok 1935

■ Počátkem roku 1935 na návrh obchodního rady p. Václava Dudy st. žádala obec ředitelství státních drah v Praze o zřízení osobní zastávky na trati Praha – Slaný. Vyhlednutí bylo místo nad hostincem p. J. Chaloupky č. p. 2. Ředitelství státních drah vyhovělo žádosti a po provedení komisionálních formalit došlo v červenci ke stavbě schodiště a úpravě terénu pro nástupiště. Práce ty dělali místní nezaměstnaní a trvaly tři týdny. Vyžádaly si náklady 10.000,- Kč (...) Otevření zastávky účastnilo se obecní zastupitelstvo s hudbou a četným občanstvem.

■ 3. ledna udělena koncese hostinská a výčepní pro č.p. 42 v Zákolanech při Anně Chládkové. Je to v Zákolanech již pátý hostinec.

■ Dne 7. července rodina obchodního rady Václava Dudy dala zasadit na rodném domě č. p. 35 v Zákolanech do průčelí kovovou desku na paměť století práce V. a M. Dudových a věnovala do věže kostela Petra a Pavla na Budči nový zvon „Václav“, který byl téhož dne vysvěcen a potom umístěn ve věži na místě odebraného zvonu ve světové válce 1914 – 1918. Zvon váží 355 kg a byl pořízen firmou R. Manoušek z Brna. Zvon nese nápis „Století práce rodu Václava a Marie Dudových v Zákolanech. 1935“. Stál 10.700,95 Kč.

■ V říjnu provedena oprava rybníčku v Trněném Újezdě a zřízen přítok vody dešťové položením 9 m rour o světlosti 40 cm.

■ Zrušený cukrovar č. pop. 41, č. p. 47 (Kolonie) a č.p. 18 (mlynek) koupil ing. Rudolf Ryšán, stavitel a majitel chemické továrny v Kutné Hoře, za obnos 305.000,- Kč ... V prosinci přichází do podniků nový ředitel ing. Karel Kolín jako první činitel na přeměně bývalého cukrovaru na droždárnu.

■ V č. p. 18 zřizuje Frant. Popelka kovářskou dílnu v Zákolanech, kde byl poslední kovář Mácha v místech nynějšího čís. pop. 28. Kovárna ta zanikla kol. r. 1880.

■ Nad sokolským cvičištem a školou vysazeno 50 nových věšní.

Výluka autobusové, automobilové a vlakové dopravy v Zákolanech

Od 24. září 2012 je v souvislosti se stavbou nového mostu uzavřen průjezd obcí Zákolany. Průchod po pěší budoze zajištěn po provizorní lávce, objížďky pro automobilovou dopravu jsou vyznačeny přes obec Otovice a Trněný Újezd. Podle původních informací měla stavba trvat čtyři měsíce, tedy do konce roku 2012. Vzhledem k pozdějšímu zahájení stavby a obavám ze zimního počasí se termín posunul a ukončení stavby je plánováno na 3. března 2013.

Autobusová doprava

Autobus č. 59 končí na provizorní zastávce před bývalým Energovodem. Ve spolupráci s dopravcem bylo dohodnuto zajistit dopravu do Slaného alespoň v jeden den. Odjezd z Trněného Újezdu bude každý čtvrtek v 9,30 hodin a zpět ze Slaného v 11,15 hodin. Autobus č. 23 z Prahy ukončí svou trasu na návsi v Zákolanech.

Železniční doprava

Ve dnech 4. – 10. října bude z důvodu rekonstrukce nádraží v Zákolanech přerušena železniční doprava.

Autobusové zastávky a přemístění kontejnerů

V Kovárech a na Trněném Újezdě budou umístěny zastřešené autobusové zastávky, Kovářská zastávka získá zvýšený nástupní perón, zároveň se plánuje přemístění recyklačních nádob vedle kovářské knihovny. Nové nástupiště bude současně vybudováno i u autobusové zastávky proti obecnímu úřadu v Zákolanech.

KALENDÁŘ AKČÍ

12.10. – 13.10.	Volby do zastupitelstva středočeského kraje
12.10. – 17.00.	Fotbalové utkání Zákolany – Pchery
12.10. – 20.00.	Divadelní představení Motýlí společnosti – Pianka
15.10. – 18.00.	Komorní orchestr Dvořákova kraje – U Libuše
2.11. – 16.00.	Fotbalové utkání Zákolany – Hostouň